

Školo(volo)viny

Jar

Po dlhej zime k nám pomaly začína prichádzať jar. Cítíme to v predlžujúcich sa dňoch a čoraz teplejších slnečných lúčoch. S teplom prichádzajú aj zobúdzajúce sa zvieratká, ktorým končí zimný spánok. Jednoducho príroda sa prebúdzá. Život na našej škole je však v plnom prúde. Tešíme sa, že koronavírus pomaly stráca svoju silu a dúfame, že sa už nevráti. Naši žiaci aj učitelia pracujú ako usilovné včeličky a okrem poctivého získavania vedomostí sa zapájajú do rôznych súťaží. Zúčastňujú sa na rôznych projektoch - Svetový deň chorých, Marec – mesiac knihy, Týždeň vody... Privítali sme aj vzácne návštevy, akými boli regionálny spisovateľ doc. Anton Lauček a propagátor čítania deťom Tibor Hujdič. Čím žila naša škola si môžete prečítať aj na stránke našej školy. Teraz sú pred nami veľkonočné sviatky, ktorým sa venuje aj náš školský časopis.

Beseda so spisovateľom a pedagógom A. Laučekom

Dňa 16. marca 2022 nás, ôsmakov a deviatakov, navštívil pán doc. PaedDr. Anton Lauček, PhD. Je to spisovateľ, ktorý pochádza z neďalekej Černovej.

V rámci svojho rozprávania nám prezradil niečo o sebe a predstavil nám jeho knihy, ktoré napísal. Okrem toho nás chcel uistiť, že čítať knihy nie je len potrebné, ale priam nevyhnutné. Pretože, ak nebudeme čítať knihy, nebudeme múdri.

Stretnutie s ním vôbec nebolo nudné, naopak bolo veľmi zaujímavé a ešte viac zaujímavejšie bolo to, keď nám rozprával ako jeho knihy vznikali. Ak si myslíte že sme sa nudili, poviem Vám, že určite nie. Bolo s ním kopec srandy. Najviac sme sa zasmiali spolu s pani učiteľkami na tom, ako prežil svoje detstvo a život. Detstvo, ktoré strávil v rodnej Černovej bolo veľmi zábavné... Vraj ako mladý nezbedník susede opíjal sliepky, počas jeho ministrovania chcel s kamarátmi ozvláštniť smutný priebeh obradu naliatím atramentu do sväteničky a mnoho ďalšieho. Samozrejme tieto príhody nenechal upadnúť do zabudnutia. Zaznamenal ich ako desiatky ďalších v jeho knihách poviedok **Iba tak**. Ak by ste si niekedy chceli prečítať kvalitnú knižku plnú oddychového humoru, tak vám jednu od Antona Laučeka odporúčam.

Pánovi Laučekovi ešte raz veľmi pekne ďakujeme, že prišiel medzi nás a v rámci mesiaca knihy nám takto spríjemnil deň.

Katarína Klavcová, 8. ročník

Týždeň vody

Týždeň od 21. do 25. marca sa na našej škole niesol v duchu Svetového dňa vody, ktorý sme si pripomenuli v utorok 22. marca. V pondelok navštívila žiakov v triedach Kvapka Kamila, ktorá so svojimi kamarátkami predstavila svoju cestu na Zemi. Živú kvapku vody sa nám podarilo vytvoriť v utorok. Svoju kreativitu, šikovnosť a usilovnosť žiaci predviedli v stredu počas projektového dňa. Všetci žiaci si zaslúžia veľkú pochvalu za svoje projekty, sú skutočne zaujímavé a jedinečné.

Pani učiteľka Kovalčíková a jej pomocníci zo 7. triedy predviedli ukážku pútavých pokusov, pri ktorých sa žiaci 1. stupňa dozvedeli: prečo sa korčuliarka na vodnej hladine nepotopí, či a prečo sa papierový kvet na vodnej hladine otvorí, videli tancujúce hrozienka a dokonca aj počítali, koľko kvapiek vody sa zmestí do jednej kvapky na minci pokiaľ kvapka nepraskne.

Vo štvrtok si žiaci počas veľkej prestávky volili Kráľovnú minerálnych vôd. Niektorým žiakom voda skutočne chutila - akákoľvek. A viete, kto sa stal na našej škole Kráľovnou? Víťazkou, teda Kráľovnou minerálnych vôd na našej škole sa stáva minerálna voda Budiš!

V posledný deň týždňa sme chceli vedieť, či žiaci svoje vedomosti o vode nezabudli, preto bol pre nich ráno pri vstupe do školy prichystaný malý kvíz s otázkami. Sme milo prekvapení, pretože každá trieda zodpovedala na položené otázky správne! Super, skvelý výkon.

Vieme, že voda je dar, ktorý niekedy berieme samozrejme, ale ak sa nezačneme správať zodpovedne, tak voda nemusí byť pre ľudí samozrejmou. Začnime teda sami od seba,

správajme sa zodpovedne, neplytvajme vodou, naopak šetríme ňou. Ako? Úplne jednoducho:

zoberme si len toľko vody, koľko potrebujeme;

kontrolujme vodovodné kohútiky;

používajme dažďovú vodu na polievanie záhrady;

neznečisťujme vodu škodlivými látkami;

hľadáme spôsoby, ako neplytvať vodou, aby jej bolo dostatok aj pre ostatné generácie, pre naše deti, vnúčatá a pre všetky živé organizmy.

Ďakujeme všetkým žiakom a učiteľom za aktívnu účasť počas celého týždňa.

Úspechy žiakov našej školy

Šaliansky Mat'ko

Po triednych a školských kolách sa konalo na pôde Filozofickej fakulty Katolíckej univerzity v Ružomberku obvodné kolo recitačnej súťaže Šaliansky Mat'ko 2022. Stretli sa tu najlepší recitátori z ružomerských škôl, aby si zmerali svoje sily v prednese slovenských povestí. Samozrejme aj naša škola mala v Ružomberku svoje zastúpenie. Reprezentovali nás naše dve šikovné recitátorky. Boli nimi Vivien Hromadová z 3. triedy a Michaela Praženicová zo 4. triedy. Ich reprezentácia našej školy dopadla výborne. Obe dievčatá sa umiestili na popredných miestach. **Vivien Hromadová** získala **2. mesto** v I. kategórii a **Michaela Praženicová** sa stala víťazkou obvodného kola v Ružomberku v II. kategórii. **1. miesto** jej zaručilo postup do krajského kola, ktoré sa uskutoční v Martine. Všetci jej veľmi držíme palce.

Hviezdoslavov Kubín 2022

V piatok 18.3.2022 sa v našej škole uskutočnilo školské kolo najstaršej recitačnej súťaže Hviezdoslavov Kubín. Tento rok sme si pripomenuli už 68. ročník tejto súťaže, ktorá vznikla na počesť Pavla Országha Hviezdoslava. Súťaže sa zúčastnilo 38 najlepších recitátorov z našej školy. Porota si vypočula rôzne básne a úryvky próz. Musíme uznať, že odznali pekné ukážky a súťažiaci predviedli svoj cit pre hovorené slovo. Porota mala ťažkú úlohu vybrať tých najlepších recitátorov. Rozhodla nasledovne:

I. kategória - poézia

1. Matias Babic, 3. ročník

2. Natália Magová, 4. ročník a Roman Kubo, 2. ročník

3. Dorota Bugajová, 3. ročník

I. kategória – próza

1. Vivien Hromadová a Nina Polašeková, 3. ročník

2. Michaela Praženicová, 4. ročník

3. Timea Vajzerová, 2. ročník

II. kategória – poézia

1. Emma Gallová, 6. ročník

2. Livia Chovancová a Šimon Krajčí, 5. ročník

3. Sofia Veselovská, 6. ročník

II. kategória – próza

1. neudelené

2. Nela Lopeňová, 5. ročník

3. neudelené

III. kategória – poézia

1. Šarlota Vajzerová, 8. ročník

2. Ema Kmeťová, 8. ročník

3. Lucia Hládeková, 9. ročník

III. kategória – próza

1. Liliana Kubová, 8. ročník a Klára Márnotová, 9. ročník
2. Chiara Vajzerová, 8. ročník, Karin Vajzerová, 9. ročník
3. Emma Dopiráková, 8. ročník a Šárka Horváthová, 9. ročník

V dňoch 30. – 31. 3. 2022 sa uskutočnilo okresné kolo súťaže Hviezdoslavov Kubín v Ružomberku na Katolíckej univerzite. Do súťaže bolo prihlásených 82 recitátorov. Našu školu reprezentovali víťazi školského kola v jednotlivých kategóriách a opäť sa im podarilo obsadiť pekné miesta.

Nina Polašeková sa umiestnila **na 3. mieste** v prednese prózy v I. kategórii,

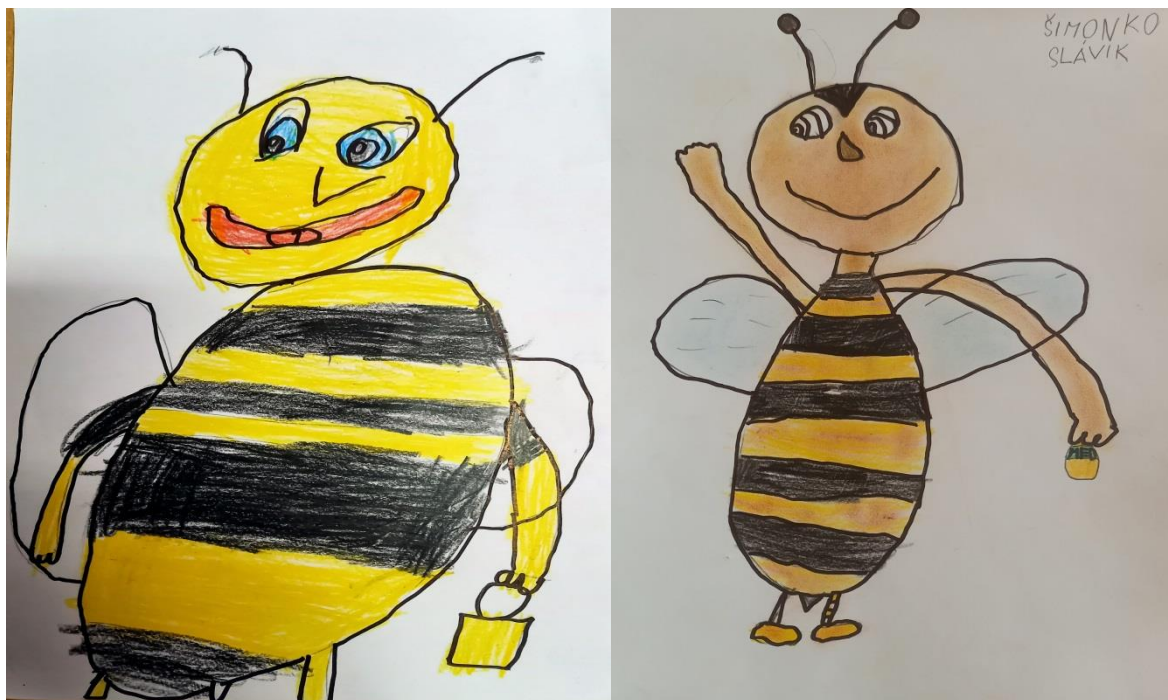
Šarlota Vajzerová obsadila **3. miesto** v prednese poézie v III. kategórii,

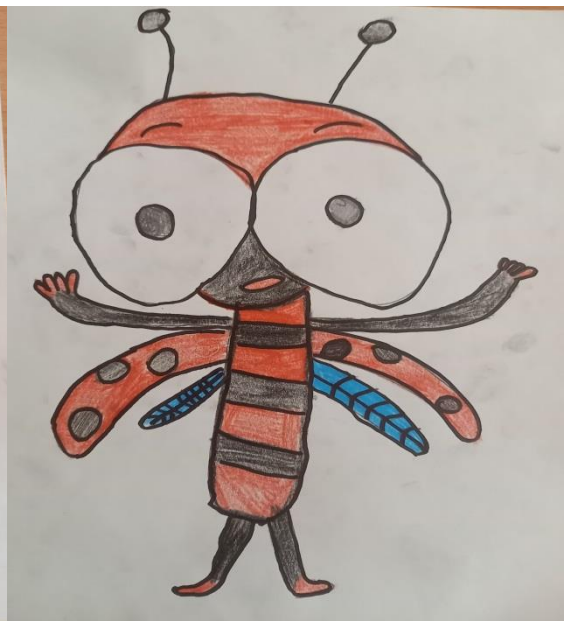
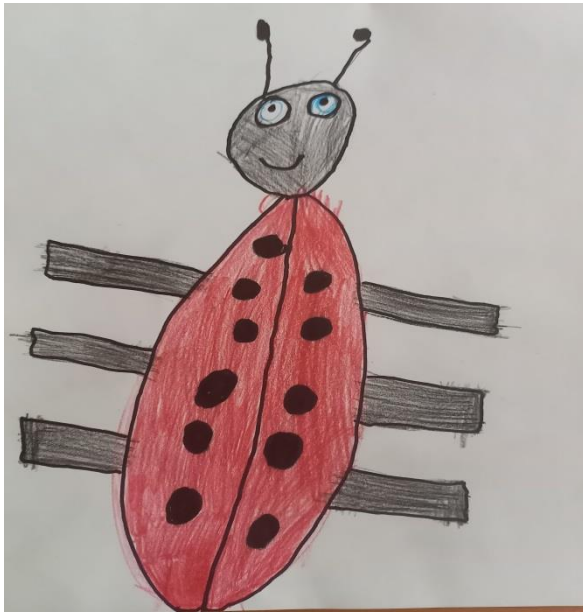
Liliana Kubová získala **čestné uznanie** v prednese prózy v III. kategórii.

Dievčatám blahoželáme, ďakujeme za dobrú reprezentáciu našej školy v Ružomberku a držíme im palce v ďalších recitačných súťažiach.

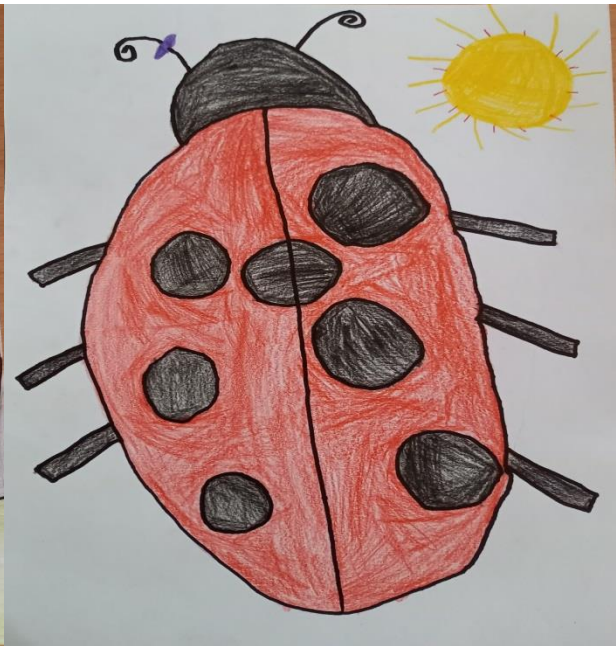
Prváci a ich práca

Naši najmladší, prváci, sa často zapájajú do rôznych súťaží a výziev. V časopise Vrabček, ktorý často čítajú a riešia v ňom rôzne zaujímavé úlohy, je ich plno. Jednou z nich bola aj výzva o nakreslenie lienky. V marci, mesiaci knihy, sme spoločne čítali príbehy z knihy Meduška, ktorá tiež mala kamarátku lienku. Obe postavičky sa im podarilo dokonale zobrazit'. Veď posúďte sami.

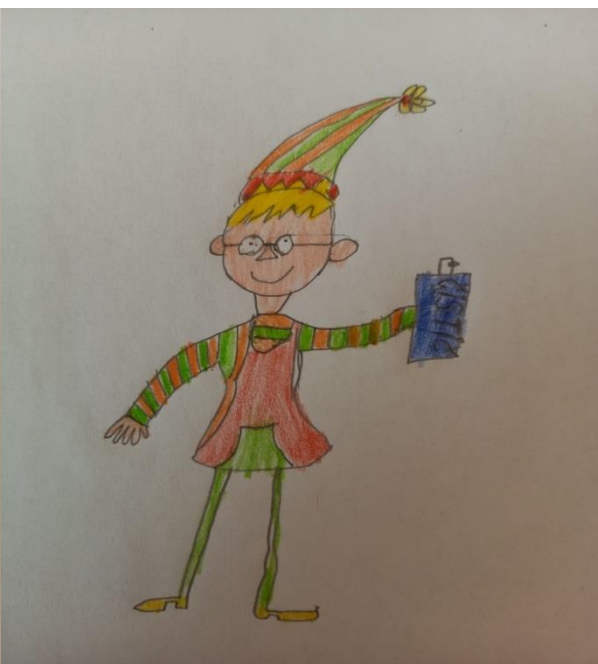

Počas dištančného vzdelávania mali za úlohu nakresliť postavičku, ktorá ich sprevádza celým Šlabikárom od začiatku školskej dochádzky. HUPS v rôznych polohách bol pre prváčikov malina. To, že nám pred očami rastú malí umelci vidno aj z ich kresieb.

Tvorba našich žiakov

Štvrtáci sa na Čítaní zahrali na malých spisovateľov a ich úlohou bolo dokončiť príbeh o zatúlanom psíkovi. Čo myslíte, podarilo sa im to?

Gombík

Stratený psík sa dlho netúlal opustene po meste. Skončil v útulku medzi ostatnými psíkmi. Bezradne čakal na niekoho, kto si ho zoberie...

Nadišiel deň, keď deti očaril jeho prívresok s gombíkom na krku. Všetko sa zdalo skvelé, deti sa s ním hrali a on konečne cítil, že je pre niekoho dôležitý. Dostal meno Jerry. No toto meno sa mu veľmi nepáčilo. Napriek tomu bol rád, že nie je sám. Prešli dni a zrazu na Jerryho už nemal nikto čas. Bol smutný a opustený. Deti na neho zabudli... Rodičia ráno zobrali Jerryho a zanesli ho naspäť do útulku. Jerry kňučal celú noc: „Čo sa to stalo?“ obviňoval a pýtal sa sám seba, kde urobil chybu. Prešli dni, týždne, mesiace, keď zrazu pred jeho klieťkou stál nespáchaný chlapec, ktorý ho zobral do náručia. „Ja som Patrik a ty budeš Gombík!“ povedal chlapec psíkovi. Gombík zavrtel chvostíkom a on vedel, že toto bude láska už navždy.

Patrik a Gombík boli nerozluční kamaráti. Vzniklo úžasné puto, ktoré možno trvá dodnes. Gombík sa stal najšťastnejším na svete, pretože našiel domov, kde ho všetci mali radi a nikdy nezabudli venovať Gombíkovi každú voľnú sekundu.

Michaela Praženicová, 4. ročník

Zatúlaný Gombík

Jedného dňa sa pes menom Gombík ocitol a ulici. Majiteľ ho vyhodil. Gombík bol raz darčekom na Vianoce pre malého Peťka. Malý Peťko však vyrástol a odišiel z domu. O Gombíka sa nemal už akosi kto starať. Peťov otec totiž ochorel. Gombík začal liezť ujsi na nervy, lebo stále brechal. Starý pán ho vyhodil na ulicu. Gombík sa veľmi bál. Život na ulici nepoznal.

Gombík sa schúlil v rohu autobusovej zastávky. Bola mu zima, lebo bol už január. Nedalo sa mu vôbec zaspáť, lebo pociťoval hlad. Nakoniec zaspal. Na druhý deň ho v rohu tej zastávky našlo malé dievčatko, ktoré bývalo neďaleko. Potom mu z domu nosievala žrať. Gombík bol šťastný. Raz išiel za ňou až k jej domu a tam zistil, že dievčatko už psíka doma má. Prišlo mu ľúto. Myslel si, že konečne nájde svoj domov a nič... Otočil sa a vrátil sa naspäť do zastávky. Na ďalší deň pri zastávke zastalo krásne veľké auto. Gombík zdvihol oči a zostal prekvapený. Pri aute stál Peter. Bol to už dospelý chlap, ktorý mal aj detičky. Tie prišli a zobrali Gombíka so sebou do nového domova.

Od vtedy žil krásny a spokojný život.

Timea Poliaková, 4. ročník

Morena

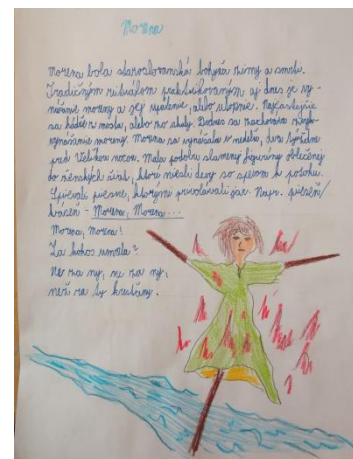
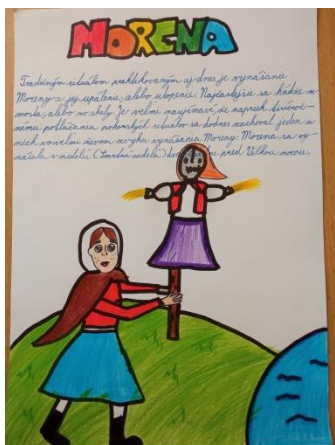
Jeden z najarchaickejších zvykov, ktorý sa zachoval do dnešných čias je vynášanie **Moreny**. Súvisí s túžbou ľudí skoncovať s chladným počasím a privolať jar. Tento zvyk má korene ešte v predkresťanskom období, keď ľudia verili, že prírodu ovládajú nadprirodzené sily, ktorých konanie možno ovplyvniť. Morena bola považovaná za starovekú bohyňu zimy a smrti. Bola vraj veľmi krásna a jej sestra bola bohyňou jari i života, volala sa Živa. Preto, ak ľudia chceli, aby prišla jar, museli **Morenu** alebo Kyselicu (Muriena, Marmuriena, Smrť, Šmertka, Baba, Kaniža...) utopiť v potoku či upáliť. Mala a dodnes aj má podobu slamenej figuríny oblečenej v ženských šatách. Dva týždne pred Veľkou nocou ju mladé dievčatá niesli k potoku, pri brehu ju vyzliekli, zapálili a hodili do vôd rozmrzajúcej rieky. V niektorých regiónoch vynášajú mládenci aj **Deda**, slamenu figurínu v podobe starého muža. A pri vynášaní si spievajú rôzne piesne :

Nesieme Morenu

*Nesieme Morenu, v oleji smaženú,
kde ju zanesieme, keď sa sami nevieme?*

*Na richtároch vráta, tam je veľ'a zlata,
richtárka dá zlatku, že má kamarátku.*

*Richtár keď ju zočí, svet sa s ním zatočí,
povie, to je krása, dá nám celô prasa.*

Žiaci 3. ročníka

Vojna na Ukrajine

Vojna – už len slovo vyvoláva obavu a strach. Toto všetko len pre ľudskú chamtivosť a slávu. Stojí to vôbec za to? Myslím si, že nie, k vojne nemalo dôjsť. Toľko nevinných ľudí zomiera a otcovia musia zostať bojovať za svoju vlasť. Musia nechať odísť svoje manželky a deti s tým, že vôbec netušia, či sa spolu ešte niekedy uvidia. Toľko mŕtvych ľudí a zničených miest. Slovensko nezabudlo podať pomocnú ruku, lebo dobrí ľudia sa snažia pomáhať či už finančne, alebo ubytovaním.

Na hodine dejepisu sme si pozreli film *Kdyby tisíc klarinetů*, ktorý sa na vojnu pozerá inak. Páčila sa mi podstata filmu, že vojakom treba vymeniť zbrane za hudobné nástroje, aby nemohli zastreliť vojaka (hudobníka), ktorý dezertoval (ušiel).

Jakub Kešjar, 9. ročník

Film *Kdyby tisíc klarinetů* mi ukázal, že hudobné nástroje nemôžu nikoho zabiť ani mu ublížiť, čo sa o zbraniach povedať nedá. Predstavilo sa v ňom veľa známych českých spevákov. Zaujalo ma aj to, že film bol čiernobiely. V dnešnej dobe sa s tým nestretieme často. Film sa mi páčil, aj keď som si musela dať dokopy všetky súvislosti, ktoré sa v ňom odohrali.

Šárka Horváthová, 9. ročník

Basketbal

Basketbal je šport, v ktorom sa dva tímy s piatimi hráčmi na ihrisku snažia získať čo najviac bodov. Keď hráč získa na ihrisku živú loptu pod kontrolu, jeho družstvo sa musí do 24 sekúnd pokúsiť o hod na kôš z hry. Bránenie hráča, ktorý má loptu pod kontrolou sa prvky času a priestoru neberú do úvahy. Hráč s loptou musí očakávať, že ho budú brániť, a preto musí byť pripravený zastaviť sa alebo zmeniť smer, ak súper zaujme počiatočne dovolené obranné postavenie pred ním, a to dokonca aj vtedy, keď sa tak stane v zlomku sekundy. Basketbal je veľmi rýchly šport, v ktorom každá sekunda môže rozhodnúť o stave hry.

Marko Madliak, 5. ročník

Veselý dvor

V našom dvore je vždy veselo. Každého pri bráničke čakajú moje psíky. Sú to sestričky Dora a Lora, ktoré veľmi radi šantia. Rada pozorujem ich šantenie z okna a ešte som radšej, keď vystrájam s nimi. Sú to moje biele guľaté kamarátky, s ktorými zažívam krásne zážitky. Hráme sa na kaderníctvo, kedy im vyčesem ich biele kožušky. Vyberieme sa spolu na prechádzku dedinou. Na výlete do lesa tiež nesmú chýbať. Naháňačka okolo domu s mojimi psíkmi nemá víťaza. Okúpať ich, to je fuška! Pomôže mi ocko. Ja im zatiaľ pripravím dobroty a vodičku do misky, aby nemali hladné brušká. Mojich psíkov si aj veľmi rada kreslím. Je s nimi zábava, strážia náš domček a z nášho dvora počuť smiech a štekание.

Nicolette Papulová, 4. ročník

Sučka Kessy

Kessy je trošku neposlušná sučka, o ktorú sa starajú moji krstní. Ide o Berského salašníckeho psa. Moje sesternice a bratranec sa o ňu skvele starajú. Bratranec Adam musí skoro vstávať, aby ju vyvenčil. Lea s ňou chodievala von cez obed a Timejka spolu s krstnou jej dávajú vodu a jedlo. Raz Kessy zrazilo auto, keď sa vytrhla z vodítka. Urobila to preto, lebo zbadala deti, s ktorými sa chcela hrať. Našťastie sa jej nič vážne nestalo. Keď som bol pri krstnej na prázdninách, nerobil som nič iné, iba som sa venoval Kessy. Hádzal som jej loptičku a keď som jej povedal: „Dones!“ musel som ju naháňať po celom dvore. Timejka mi samozrejme asistovala.

Šimon Hromada, 5. ročník

Interview s fotografom

Z deviatkov Jonáša Babica a Dávida Demka sa nachvíľu stali zvedaví novinári a vyspovedali fotografa Jaroslava Mäsiara z Komjatnej, ktorý navštevoval aj našu školu.

My: Čau Jaro, môžeme sa Ťa spýtať pár otázok?

Jaro: No jasne, sem s nimi.

My: Ako si začal s fotografovaním, a čo Ťa k tomu viedlo?

Jaro: Prišlo to samo. Zaujala ma príroda a zážitky z nej. Pomyslel som si, aké by bolo úžasné zachytiť neopakovateľné okamihy z prírody. A toto ma viedlo ku kúpe môjho prvého digitálneho fotoaparátu.

My: V koľkých rokoch si začal s fotografovaním?

Jaro: Začínal som ako 16 ročný.

My: Aký bol Tvoj prvý fotoaparát a prečo si si ho vybral?

Jaro: Začínal som s digitálnym fotoaparátom Benq gh 600, vtedy to bolo finančne najdostupnejšie. :)

My: Akú značku používaš v súčasnosti a čo sa Ti na ňom páči?

Jaro: Aktuálne mám Nikon a Sony fotoaparáty s veľkým výberom objektívov. Dodnes sa však necítim byť fotografom. Fotografujem len pre radosť, potešenie a zábavu.

My: Akú značku odporúčaš mladým fotografom?

Jaro: Každému sadne niečo iné. :) Nieкто začína s Nikonom, nieкто s Canonom. Je to na Vás, čo si vyberiete.

My: Ako si sa zdokonaľoval vo fotografovaní?

Jaro: Chodil som na kurzy, na výstavy a pozeral som všelijaké náučné videá na Youtube, ale najviac sa človek naučí v teréne.

My: Živí Ťa fotografovanie alebo fotíš pre nejakú agentúru?

Jaro: Fotenie ma zatiaľ neživí, mám to zatiaľ ako hobby. Nefotím pre nikoho, ale ak sa naskytnú rôzne príležitosti, rád sa ich chopím.

My: Čo najčastejšie fotografuješ?

Jaro: Fotím najčastejšie prírodu a zvieratá, no v poslednej dobe aj ľudí, portréty a rôzne akcie.

Ďakujeme Ti za odpovede na naše otázky.

Jonáš Babic, Dávid Demko, 9.ročník

Pre mlsné jazýčky

Liliankin veľkonočný baranček

SUROVINY:

3 ks vajcia

150 g práškového cukru

1 vanilkový cukor

5 PL oleja

5 PL horúcej vody

150 g polohrubej múky

1 KL kypriaceho prášku do pečiva

1 vrečko Zlatého klasu - krémový prášok

1 KL kôry z citróna

10 kvapiek citrónovej arómy

štipka soli

Na ozdobenie: hrozienka na očka, 1 vanilkový cukor

POSTUP :

1. Cesto: Žĺtky vymiešame s cukrom a vanilkou. Pridáme olej a horúcu vodu. Všetko vyšľaháme elektrickým ručným šľahačom do peny. Múku zmiešame s práškom do pečiva, pudingom a citrónovou kôrou. Pridáme do žltkovej peny. Do bielkov pridáme citrónovú arómu a štipku soli. Elektrickým šľahačom ušľaháme tuhý sneh, ktorý vmiešame do cesta. Všetko jemne, ale dôkladne premiešame.

2. Cesto nalejeme do vymastenej a múkou vysypanej spodnej časti formy. Priklopíme vrchnú časť. Pečieme v predhriatej rúre (v elektrickej na 180 °C, v teplovzdušnej na 160 °C, v plynovej rúre stupeň 3) asi 40 minút.

3. Po upečení necháme barančeka vychladnúť vo forme. Potom vyklopíme, hrozienka pritlačíme ako očka a barančeka pocukrujeme.

Prekladané bravčové karé so syrom a smotanou

Suroviny:

600 g bravčové karé
3 cibule, ¼ l sladkej smotany
100 g tvrdého syra
soľ, ml. korenie

Postup:

Karé nakrájame na plátky, naklepeme, okoreníme a osolíme. Cibuľu nakrájame nadrobno a opražíme na oleji. Do vymastenej misy striedavo ukladáme mäso, cibuľu, a zalievame smotanou a posypaným tvrdým syrom. Dáme zapiecť do rúry. Podávame s ryžou.

Šimon Babic, 5. ročník

Sankvikový koláč

SUROVINY:

CESTO

10 vajec
250 g krupicového cukru
130 g hladkej múky
110 g Solamylu
1 kypriaci prášok
330 ml Sunquicku

PLNKA

300 ml mlieka
120 g kryštálového cukru
1 vanilkový puding
250 g masla

POLEVA

300 g práškového cukru
3 PL Sunquick
2 PL horúcej vody

Postup:

Vajcia vymiešame s cukrom, pridáme múku zmiešanú so Solamylom a kypriacim práškom.

Cesto rozdelíme na 2 rovnaké časti. Každú časť upečieme zvlášť na plechu vyloženom papierom na pečenie pri teplote 180°C doružova.

Z mlieka, cukru a pudingu uvaríme hustú kašu. Necháme ju vychladnúť. Maslo vyšľaháme do peny a pridáme vychladnutú kašu.

Oba pláty polejeme po celej ploche Sunquickom rozriedeným vodou (cca 2dl). 3 lyžice si z neho odložíme na polevu. Spodný plát potrieme krémom a priložíme druhým plátom. Zatážime a dáme na 3 - 4 hodiny do chladničky.

Z cukru, Sunquicku a vody vymiešame hustú polevu. Natrieme ňou koláč a necháme zaschnúť pri izbovej teplote.

Nela Lopeňová, 5. ročník

Veľká noc a tradície očami detí

Symbolmi Veľkej noci sú bahniatka, maľované vajíčka, pletené korbáče a oblievačka. Pre kresťanov je Veľká noc najväčším sviatkom v roku. Začína Zeleným štvrtkom a končí Veľkonočným pondelkom, vtedy sa oblievajú dievčatá.

Dominika Macíková, 3. ročník

Na Zelený štvrtok sa zvony kostolov rozoznejú poslednýkrát. Každý človek sa v tento deň má umyť rannou rosou, aby bol zdravý. Na Veľký piatok bol Ježiš Kristus ukrižovaný, preto dodržiavame pôst. Zvony sa opäť rozozvučia až na Bielu sobotu. Kvetná nedeľa ukončí dlhý štyridsaťdňový pôst. Na Veľkonočný pondelok mládenci chodia oblievať dievčatá. Tie im za oblievačku dávajú koláčky, vajíčka a peniažky.

Matúš Široký, 3. ročník

Na Veľkej noci je krásne hlavne to, keď sa naša krásna príroda začína prebúdzat' z dlhého zimného spánku. Tradície u nás zostávajú dlhé roky nezmenené. Veľkonočný pondelok začíname spoločnými raňajkami, ktoré tvoria praženica s domácou klobásou. Po raňajkách sa „vyšperkujeme“ do kroja a začína sa oblievanie či šibanie dievčat a žien, aby boli krásne, šikovné a zdravé. Iné to nebolo ani počas korony, iba naše kroje doplnilo rúško a dezinfekcia.

Maxim Lopeň, 3. ročník

Veľká noc je sviatok, ktorý mám veľmi rada. Spolu so sestrou a mamou vždy pred Veľkou nocou vyupratujeme celý dom. Na Zelený štvrtok pripravujeme veľkonočnú výzdobu. Do váz vložíme bahniatka a ozdobíme ich vajíčkami, ktoré sme predtým namaľovali. Na Veľký piatok má naša rodina veľký pôst. Poobede chodíme do kostola. Na Bielu sobotu sa chodievame modliť k Božiemu hrobu a chystáme sa na sviatky. Na Veľkonočnú nedeľu je veľký sviatok a chodievame na návštevu ku starým rodičom. Veľkonočný pondelok ako v každej rodine, kde sú dievčatá, znamená pre nás veľkú oblievačku. V rodine máme veľa chlapcov, tak je u nás veľa vody.

Júlia Babicová, 3. ročník

Veľká noc je deň, na ktorý sa veľmi teším. Ráno vstanem a v kúpeľni mám nachystanú vodnú pištoľ, s ktorou oblievam sestru, maminku, starkú a tento rok aj mladšiu sestričku. Poriadne ich vyšibem korbáčom. Maminka mi dá za polievačku na korbáč jednu stuhu. Každý rok mi vždy pribudne farebná stuha. Potom s ockom v polievaní pokračujeme. Najviac sa mi na tomto dni páči to, že všetky ženy a dievčatá pri tom kričia, lebo voda je poriadne studená a dostanem aj čokoládové vajíčka či peniaze. Zatiaľ mám len pištoľ, ale keď budem starší, budem chodievať s vedrom plným vody.

Roman Gejdoš, 3. ročník

Ako všetky tradície a sviatky v našej rodine, tak aj Veľká noc sa nezaobíde bez veľkého upratovania. Keď je už všetko čisté a upratané, začneme vypekať všelijaké dobroty pre kúpačov. Vyzdobíme kraslicami náš dom a pripravíme výslužky pre všetkých, čo nás prídu okúpať a vyšibať.

Keďže Veľká noc patrí k najväčším sviatkom v roku, chodíme do kostola, aby sme sa pripravili a znova prežili to, o čom Veľká noc vlastne je. Pripomíname si to, že sa náš Pán Ježiš Kristus obetoval za nás, aby sme my mali večný život. A nakoniec príde ten deň, ktorý najviac neznášam – Veľkonočný pondelok. Okrem toho, že sa vtedy nejde do školy, na ňom nič dobré nie je. Oco s Marekom ma hneď ráno zlejú studenou vodou ešte v posteli, vraj aby som bola zdravá a pekná. A potom tento kolotoč pokračuje asi tak do 13:00. Niektorí kúpači sú naozaj milí. Prídu pekne ustrojení v kroji, decentne ma vyšibú a povedia básničku. Vtedy sa aj to vedro studenej vody, ktoré schytám von v zime ľahšie zvláda. Navoňavkujú ma rôznymi voňavkami a ja im za to dám výslužku – čokoládové vajíčko alebo zajačika, peniažky a pohostíme ich dobrotami, ktoré sme s maminou nachystali. Keď konečne tento deň skončí, zistíme, že to upratovanie bolo vlastne zbytočné, pretože všetko vyzerá tak, akoby sme ani neupratovali. Ja aj mamina máme nádchu, zaľahnuté v ušiach z toľkej vody a bolí nás hlava z tých pomixovaných vôní všetkých možných voňaviek.

Dorota Bugajová, 3. ročník

Každú veľkonočnú nedeľu ideme celá rodina ku starým rodičom na nedeľný obed. Vtedy okúpem aj starú mamu a dostanem od nej veľkonočné vajíčko. Na Veľkonočný pondelok hneď ráno s ocinom okúpeme maminu a sestru. Tiež nás obdarujú čokoládovým vajíčkom. Potom ideme spolu do kostola. Po kostole sa spolu naraňajkujeme, oblečieme sa do kroja, nachystáme si košíček na vajíčka, vodnú pištoľ, vedro na oblievanie a korbáč, na ktorý si zbieram pri každej sesternici stužky. S dobrou náladou ideme spolu s ocinom po kúpačke.

Vždy to stíhame do obeda, pretože náš zvyk je, že poobede sa nekúpe. Keď prídeme domov, ideme ešte celá rodina ku druhým starým rodičom na návštevu. Večer s ocinom spomíname a smežeme sa zo zážitkov, ktoré sme v tento deň zažili. Takto trávime my Veľkú noc.

Luboš Gejdoš, 3. ročník

Vždy na Veľkonočný pondelok nás ráno čaká prekvapenie, kúpanie ešte v posteli. Ráno ešte ani oči neotvorím a už cítim, že som mokrá. Nado mnou stojí ocko a veselo ma oblieva hneď zrána. Potom pribehnú bratia a odnesú ma do kúpeľne, kde už majú pripravenú studenú vodu v kýbli a poriadne ma zlejú. Vtedy z kúpeľne počuť iba piskot. Potom je na rade maminka a tá kričí ešte viac ako ja. My sa potom poprezliekame a čakáme na ďalších kúpačov. Potom sa bratia a ocko vychystajú okúpať starkú a tetu. Od nich idú do kostola. My zatiaľ čakáme doma na kúpačov. A oni zatiaľ behajú po kúpačkách. Pripravíme kúpačom malé občerstvenie a čakáme, kto príde ďalší. Keď počujeme zastať auto pred domom, hneď sme pri okne, že kto prišiel. Medzi prvými chodí starký a už potom postupne prichádzajú ujovia, bratanci a nakoniec spolužiaci. Každý kúpač, ktorý príde do nás, dostane za kúpačku čokoládové vajíčko a peniaze. Pre dospelých máme nachystané aj malé prekvapenie, aby si každý niečo vykúpil. Či je to dieťa alebo dospelý. A poobede sa u nás stretneme celá rodina a sme šťastní, že môžeme byť všetci spolu.

Linda Babicová, 5. ročník

Malý darček pre kúpačov od Nelky Lopeňovej

Pomôcky: rôznofarebné krepové papiere, vajce, pravítok, stuha, nožnice a malá priesvitná gumka.

Zoberieme si krepový papier a vajce. Vystrihneme si z neho cca 20 cm.

Potom vajce zabalíme do krepového papiera a zaviažeme malou gumičkou.

Zo stuhy vystrihneme cca 15 cm.

A máme hotovo.

Prajem veselú Veľkú noc!

Vtipy

Spomínajú dvaja malomocní manželia:

„Pamätáš si na minulú Veľkú noc,

ako si mi tak našľahal,

že si mi zlomil panvovú kosť?“

„Samozrejme. Ako by som mohol zabudnúť na ten deň,

keď mi spadla ruka!“

Timotej Márnota, 5. ročník

Na záver

K radu ďalších vinšovníkov,

aj my podľa dobrých zvykov pripojiť chceme.

Keď nie inšie, aspoň ešte tieto vinše:

Pekné sviatky, dobrú zhodu, ženám čerstvú, sviežu vodu,

mužom nech tiež sladko je, nech si prídu na svoje.

To Vám z celého srdca želajú

žiaci a kolektív pracovníkov ZŠ s MŠ Komjatná